

Persbericht visietekst euthanasie bij psychisch lijden in een niet-terminale situatie

12.09.2017

De organisatie Broeders van Liefde blijft achter haar visietekst staan over euthanasie bij psychisch lijden in een niet-terminale situatie.

De afgelopen weken werden de wegen verkend om beide partijen rond de tafel te krijgen. Dit leidde nog niet tot een resultaat. We blijven intussen vragen om in gesprek te kunnen gaan, zodat we de kans krijgen onze visietekst en onze argumentatie te duiden.

Eén van de discussies die zich de afgelopen maanden ontsponnen naar aanleiding van onze visietekst gaat erover of die visie nog strookt met de leer van de katholieke Kerk. Wij menen nadrukkelijk van wel. De visietekst is tot stand gekomen vanuit het Christelijke denkkader zoals we dat binnen de organisatie hanteren. We houden daarbij steeds rekening met de verschuivingen en evoluties binnen de samenleving. De volgende elementen hebben we in overweging genomen: erkenning van het uitzonderlijke, proportionele visie op ethiek, deontologisch visie en ideologisering en de gewetenskeuze. (*zie tekst in bijlage*)

We wensen te benadrukken dat we met de nieuwe visietekst de beschermwaardigheid van het leven voorop blijven stellen en niet zomaar gelijkschakelen met de waarde van de autonomie. De visie is ontstaan met het oog op de best mogelijke zorg.

In onze voorzieningen gaan we met de grootste behoedzaamheid om met vragen van patiënten naar euthanasie bij psychisch lijden in een niet-terminale situatie. We nemen het ondraaglijk en uitzichtloos lijden en het verzoek tot euthanasie van patiënten ernstig. Anderzijds willen we het leven beschermen en waarborgen dat euthanasie enkel wordt uitgevoerd indien er geen enkele mogelijkheid meer is om een redelijk behandelperspectief aan de patiënt te bieden.

Om dat te realiseren, starten we een tweetrajectenbegeleiding op. Enerzijds verhelderden we de euthanasievraag en toetsen we de vraag aan de voorwaarden van de euthanasiewet. Tegelijk zoeken we samen met de patiënt naar mogelijkheden van behandeling, herstel, levensondersteunende zorg en zinbeleving. Onze zorgverleners kunnen deze twee trajecten zelf opnemen, maar ze kunnen ook volop gaan voor het traject van het levensperspectief en een beroep doen op een (leif-)arts buiten de voorziening voor het traject van het euthanasieverzoek.

De verbinding tussen beide trajecten maken we door te werken met zorgvuldigheidsvereisten. Die vereisten specificeren en concretiseren de voorwaarden in de euthanasiewet (bijvoorbeeld: Is de patiënt wilsbekwaam tijdens het verzoek naar euthanasie? Is de medische toestand uitzichtloos? Is er geen redelijk andere oplossing?) In de toekomst zal een evaluatiecommissie met mensen van binnen en buiten de voorzieningen toetsen of de beslissing van de arts aan deze zorgvuldigheidsvereisten beantwoordt.

In onze voorzieningen respecteren we de vrijheid van artsen om al dan niet euthanasie uit te voeren en de vrijheid van andere zorgverleners om er al dan niet aan mee te werken. Die vrijheid is ook wettelijk gewaarborgd. Indien overwogen wordt om euthanasie in de voorziening uit te voeren, is er nog een bijkomende aandachtspunt specifiek voor een residentiële context. In dat geval moeten immers alle inspanningen geleverd worden om zoveel mogelijk een traumatiserend effect op de medepatiënten te voorkomen.

Als organisatie wensen we niet in de media te reageren op de beslissingen die de drie broeders hebben genomen. Uiteindelijk is hen door het Vaticaan een heel persoonlijke, individuele vraag gesteld die volgens ons niet in de media hoeft bediscussieerd te worden. We willen elkeen vragen om dat ook te respecteren.